

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Rambousek a partner a.s.**, IČO 64829391
sídlem Křišťanova 1544/4, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/139750-421/1

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/139750-421/1, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Úřad práce ČR – pobočka pro hlavní město Prahu jako prvostupňový orgán (dále jen „úřad práce“) rozhodnutím ze dne 22. 5. 2024, č. j. ABA-T-1025/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) prvním výrokem poskytl žalobkyni příspěvek na zaměstnávání osob se

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

zdravotním postižením ve výši 170 238 Kč. Druhým výrokem pak rozhodl, že žalobkyni neposkytl příspěvek ve výši 12 162 Kč, jelikož se tato částka rovná mzdě, která byla odeslána až po podání žádosti o příspěvek. Žalovaný jako odvolací orgán výše uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Žalobkyně nesouhlasí s nevyplacením příspěvku ve výši 12 162 Kč. Argumentuje, že výplata mzdy byla fakticky provedena, peníze však byly odeslány o den později. Žalobkyně dále namítá, že i pokud by měl být příspěvek krácen, jeho výpočet provedl správní orgán v rozporu s právními předpisy. Opomněl totiž slovo *odpovídající* v § 78a odst. 8 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Příspěvek má být dle žalobkyně krácen pouze poměrně o částku příspěvku, která nebyla vyplacena, nikoli o částku rovnající se celé pozdě vyplacené mzdě.

Obsah správního spisu

3. Z obsahu správního spisu a shodných tvrzení stran vyplynuly následující podstatné skutečnosti.
4. Dne 13. 7. 2023 požádala žalobkyně o příspěvek na podporu zaměstnávání čtyř osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce (dále jen „příspěvek“). Ve vztahu k paní K. K. žádala o příspěvek ve výši 75 % mzdy (včetně odvodů) ve výši 18 014 Kč, tedy 13 510,50 Kč.
5. Dne 14. 7. 2023 byla poštovní poukázkou odeslána mzda zaměstnankyně žalobkyně paní K. K. ve výši 12 162 Kč.
6. Úřad práce rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023 poskytl příspěvek ve výši 159 230 Kč podle § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti a ve výši 14 048,50 Kč podle § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti (I. výrok) a neposkytl příspěvek ve výši 9 121,5 Kč podle § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti (II. výrok).
7. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že bylo prokázáno, že zaměstnankyni paní K. K. nebyla včas vyplacena mzda ve výši 12 162 Kč. Dle doložené poštovní poukázky byla mzda odeslána až den po podání žádosti. Včas byla zaplacená pouze exekuce této zaměstnankyně (dne 11. 7. 2023). Žalobkyně měla dle úřadu práce provést opravu údajů ve jmenném seznamu zaměstnanců, na které žádá o příspěvek, a ponížít mzdový náklad o část odpovídající nevyplacené mzdě. Jelikož to neučinila, úřad práce nepřiznal příspěvek odpovídající části nevyplacené mzdy. Z celkové mzdy paní K. K. ve výši 18 014 Kč nebyla včas vyplacena mzda ve výši 12 162 Kč.
8. Úřad práce odkázal na § 78a odst. 2 zákona v rozhodném znění, podle něž

Příspěvkem jsou nahrazovány skutečně vynaložené prostředky na mzdy nebo platy v měsíční výši **75 % prostředků** skutečně vynaložených na mzdy nebo platy na zaměstnance v pracovním poměru, který je osobou se zdravotním postižením, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, nejvýše však v částce podle odstavce 17, jde-li o osobu se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 písm. a) nebo b), a nejvýše 5 000 Kč, jde-li o osobu zdravotně znevýhodněnou. Pro účely stanovení výše příspěvku se skutečně vynaložené prostředky na mzdy nebo platy snižují o částku odpovídající výši a) poskytnuté naturální mzdy, b) srážek ze mzdy nebo platu určených k uspokojení plnění zaměstnavatele podle občanského zákoníku, s výjimkou srážek provedených k uhrazení škody, za kterou zaměstnanec odpovídá, nebo příspěvku zaměstnance na

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

stravování podle § 236 zákoníku práce, nebo c) náhrady mzdy nebo platu poskytnuté zaměstnanci při překážkách v práci na straně zaměstnavatele.

9. Úřad práce spočítal, že nevyplacené mzdě 12 162 Kč odpovídá požadovaný příspěvek ve výši 75 % této částky, tedy 9 121 Kč. Rozhodl proto o nevyplacení příspěvku v této výši.
10. Žalobkyně se proti rozhodnutí úřadu práce odvolala.
11. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 3. 2024, č. j. MPSV-2023/220339-421/2 zrušil II. výrok rozhodnutí úřadu práce a věc mu vrátil k novému projednání. Žalovaný uvedl, že úřad práce nevypořádal námítky žalobkyně uplatněné v prvoinstančním řízení. Žalovaný dále bez bližšího vysvětlení uvedl, že „je chybně určena částka, která neměla být odvolateli poskytnuta“.
12. Žalovaný téhož dne vydal rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, č. j. MPSV-2024/44570-421/1, kterým zrušil I. výrok rozhodnutí úřadu práce a věc mu vrátil k novému projednání. Zde uvedl, že žalobkyně žádala o příspěvek u paní K. K. ve výši 13 510,50 Kč. Žalobkyně včas nevyplatila mzdu ve výši 12 162 Kč. Z tohoto důvodu měl být dle žalovaného žalobkyni nevyplacen příspěvek ve výši 12 162 Kč. S ohledem na to, že částka nevyplaceného příspěvku byla dle žalovaného uvedena v II. výroku prvostupňového rozhodnutí špatně, je třeba zrušit i I. výrok prvostupňového rozhodnutí.
13. Dne 22. 5. 2024 vydal úřad práce druhé prvostupňové rozhodnutí, v němž v souladu se závazným právním názorem snížil částku poskytnutého příspěvku a žalovaného zvýšil částku neposkytnutého příspěvku.
14. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl nyní napadeným rozhodnutím.

Žaloba

15. Žalobkyně nesouhlasí s neposkytnutím příspěvku ve výši 12 162 Kč.
16. Žalobkyně namítá, že by jí měl být příspěvek vyplacen v plné výši (první žalobní bod). Dále nesouhlasí se způsobem krácení příspěvku (druhý žalobní bod).
17. Žalobkyně uvádí, že podniká mimo jiné v oblasti hotelnictví a zaměstnává osoby se zdravotním postižením, mimo jiné na pozici asistentky recepční a pokojských. Asistentka paní X., která vzhledem ke svému postižení pracuje z domova, připravila žádost o příspěvek na úřad práce a zároveň zaslala pokyn do hotelu k výplatě mzdy pokojské paní K. K.
18. Dotčená pokojská má více exekucí, a proto jí nelze mzdu zasílat na bankovní účet – hrozilo by její zabavení exekutorem, a než by se prokázalo, že jde o nezabavitelnou částku, zaměstnankyně by zůstala bez prostředků. Žalovaný však podmiňuje přiznání příspěvku bezhotovostní výplatou. Jedinou možnou cestou tak bylo zaslání mzdy prostřednictvím České pošty.
19. Součástí žádosti bylo čestné prohlášení žalobkyně, že mzdy byly zaměstnancům vyplaceny. Peníze však byly Českou poštou odeslány až následující den. Čestné prohlášení tedy o jeden den předcházelo faktickému odeslání výplaty. Tato skutečnost je mezi stranami nesporná – obě uznávají, že mzda byla zaměstnankyni skutečně vyplacena.
20. Proti zamítavému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Žalovaný se s argumenty uvedenými v odvolání nevypořádal, nesprávně vyložil zákon a rozhodl nejen o nepřiznání

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

části příspěvku, ale navíc o jeho krácení ve vyšší částce, než o jakou bylo žádáno. Rozhodnutí úřadu práce zrušil s pokynem, že nepřiznaná částka má být zvýšena.

21. Žalobkyně namítá, že odmítnutí příspěvku pouze z důvodu, že čestné prohlášení o výplatě mzdy předcházelo o jeden den faktickému odeslání peněz poštou, je v rozporu se zákonem.
22. Dne 17., tedy v obvyklý výplatní termín, byly peníze distribuovány do pokladny. Zaměstnanec pověřený jejich odesláním je převzal, ale kvůli večerní službě je na poštu odnesl až následující den. Výplata mzdy tak byla fakticky provedena, což je nesporné a prokázané.
23. Zákon pojem „vyplacení“ nijak nespécifikuje. Může jít o den, kdy si zaměstnanec peníze vyzvedne, den jejich odeslání, den převzetí zaměstnancem pověřeným odesláním, nebo den, kdy jsou peníze distribuovány do pokladny. Žalovaný vycházel pouze z jazykového výkladu, který však neurčuje, který z těchto dnů je rozhodný.
24. V takovém případě je nutné použít výklad teleologický – tedy výklad podle účelu zákona. Účelem zákona je zabránit tomu, aby zaměstnavatel čerpal příspěvek bez skutečné výplaty mzdy. V tomto případě však byly peníze připraveny, převzaty zaměstnancem, odvody na zdravotní a sociální pojištění i srážky exekutorovi byly provedeny. Logicky je tedy rozhodným dnem den, kdy byly peníze předány zaměstnanci pověřenému jejich odesláním.
25. Tento den je zároveň jediný, kdy má osoba zpracovávající žádost kontrolu nad penězi. Zjišťování, kdy si zaměstnanec peníze vyzvedl, by představovalo nepřiměřenou administrativní zátěž.
26. Ke dni rozhodování o žádosti byly splněny všechny podmínky. Rozdíl jednoho dne mezi podáním žádosti a odesláním peněz svědčí o tom, že vše proběhlo v souladu se zákonem. Čestné prohlášení odpovídalo skutečnosti ke dni rozhodnutí. Správní orgán ignoroval prokázané a nezpochybnitelné skutečnosti a s žádnou z námitek se řádně nevypořádal. Skutečnost, že datum v čestném prohlášení předcházelo odeslání peněz poštou, nemůže být důvodem k odmítnutí příspěvku.
27. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný ve svém rozhodnutí chybně vyložil § 78a písm. d) zákona o neposkytnutí příspěvku nebo jeho části ve výši odpovídající nevyplacené mzdě, jelikož při výkladu opomenul význam slova „odpovídající“.
28. Slovo „odpovídající“ má svůj význam – příspěvek má být krácen pouze o částku, která nebyla vyplacena. Pokud nebyla vyplacena mzda ve výši 30 %, příspěvek se krátí o 30 %. Pokud 65 %, tak o 65 %. Pouze takový výklad dává smysl a respektuje znění zákona.
29. Výklad žalovaného by vedl k absurdní situaci, kdy by při částečně nevyplacené mzdě byl příspěvek krácen o celou výši mzdy, bez ohledu na skutečný rozsah nevyplacení. V tomto případě byla mzda vyplacena v plné výši, a proto neměl být příspěvek krácen.
30. Jazykový výklad není jediný možný – je třeba zohlednit i výklad účelový. Výklad žalovaného by vedl k situaci, kdy by žadatel musel doplatit rozdíl mezi žádostí o příspěvek a nevyplacenou mzdou, i když žádal méně. Např. pokud zaměstnanec měl dostat 10 000 Kč, ale kvůli opomenutí nebyla mzda včas vyplacena, a zaměstnavatel žádal o příspěvek 6 500 Kč, žalovaný by příspěvek zkrátil o celých 10 000 Kč, což by znamenalo, že zaměstnavatel musí doplatit 3 500 Kč navíc – což je zjevně nesmyslné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

31. Z toho je dle žalobkyně zřejmé, že i teleologický výklad zákona byl žalovaným nesprávně aplikován.

Vyjádření žalovaného

32. Žalovaný uvedl, že podle § 78a odst. 8 písm. d) zákona o zaměstnanosti krajská pobočka úřadu práce neposkytne příspěvek nebo jeho část ve výši odpovídající nevyplacené mzdě nebo neodvedenému pojistnému ke dni podání žádosti.
33. V daném případě bylo zjištěno, že zaměstnankyni K. K. nebyla ke dni podání žádosti (13. 7. 2023) vyplacena mzda za červen ve výši 12 162 Kč. Mzda byla odeslána poštovní poukázkou až 14. 7. 2023, tedy až po podání žádosti. Včas byla uhrazena pouze exekuce dne 11. 6. 2023.
34. Úřad práce posuzuje nárok na příspěvek výhradně ke dni podání žádosti, nikoli podle pozdějšího skutkového stavu. Pozdější úhrada mzdy nemá na rozhodnutí vliv. Zákon výslovně stanoví, že příspěvek se poskytuje na skutečně vynaložené náklady, a pokud mzda nebo odvody nebyly ke dni žádosti uhrazeny, nelze příspěvek přiznat.
35. Argumenty žalobkyně, že zaměstnanec pověřený odesláním peněz je převzal již 13. 7., ale kvůli večerní službě je odeslal až následující den, jsou dle žalovaného z hlediska zákona irelevantní. Zákon neumožňuje zohlednit důvody opožděné výplaty. Žadatel měl možnost podat žádost později, až po skutečném uhrazení mzdy, protože lhůta pro podání žádosti je do konce měsíce následujícího po čtvrtletí, za které je příspěvek žádán.
36. Pokud jde o výpočet výše příspěvku, který nemá být vyplacen, výklad žalobkyně dle žalovaného nemá oporu ve znění zákona. Slovo „odpovídající“ je dle žalovaného třeba chápat jako shodnost částky nevyplacené mzdy a výše neposkytnutého příspěvku – tedy že příspěvek se krátí přesně o částku mzdy, která nebyla vyplacena. Správní orgány jsou vázány zásadou legality (§ 2 správního řádu) a nemohou rozhodovat v rozporu s gramatickým zněním zákona. Slovo „odpovídající“ je dle žalovaného nutno chápat jako synonymum slov „rovnající se“.

Posouzení věci soudem

37. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlídnout z moci úřední. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně ani žalovaný po výzvě soudu nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
38. Podle § 78a odst. 8 písm. d) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 12. 2024

Krajská pobočka Úřadu práce vydá rozhodnutí o **neposkytnutí příspěvku nebo jeho části ve výši odpovídající nevyplacené mzdě** nebo platu nebo neodvedenému pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistnému na veřejné zdravotní pojištění ke dni podání žádosti. (tentýž text je aktuálně obsažen v § 78e odst. 1 písm. d) zákona) (zvýraznění doplněno).

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

39. Výkladu předmětného ustanovení se podrobně věnuje komentář k zákonu o zaměstnanosti:

Dle písm. d) dojde k nepřiznání příspěvku či jeho části odpovídající nevyplacené mzdě nebo platu nebo neodvedenému pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistnému na veřejné zdravotní pojištění ke dni podání žádosti. Pokud tedy zaměstnavatel před podáním žádosti nevyplatí zaměstnancům, na které příspěvek žádá, mzdu, plat či neuhradí příslušné odvody, je mu o tuto částku příspěvek krácen.

Podstatnou podmínkou pro aplikaci tohoto ustanovení je, že nebyla vyplacena mzda či odvody ke dni podání žádosti o příspěvek. Není tedy rozhodné, že mzdy byly vyplaceny řádně v rámci splatnosti či že k úhradě odvodů došlo také řádně ve lhůtě stanovené jinými právními předpisy. V praxi dochází k situacím, kdy zaměstnavatel podá žádost velmi brzy, přičemž k úhradě mezd dojde až následně. **Ačkoli se jedná pouze o formální pochybení, předmětné ustanovení neumožňuje postupovat jinak než příslušnou část příspěvku neposkytnout.**

(Stádník, J., Kadlec, M., Dekan, J., Seidl, P., Pastorková, M., Kalvoda, A. Zákon o zaměstnanosti. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-9-11]. ASPI_ID Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X)

40. Soud se s výše uvedenými závěry autorů komentáře ztotožňuje. Byť se v nyní projednávané věci může jevit neposkytnutí příspěvku na zaměstnankyni se zdravotním postižením jako tvrdý důsledek, žalovaný neměl možnost postupovat v rozporu s příslušným ustanovením zákona. Z ničeho neplyne ani to, že by v takovém případě mohl nebo dokonce měl zasáhnout soud a tvrdost zákona odstraňovat. Soud žádnou takovou obecnou pravomoc odstraňovat tvrdost zákona nemá (viz v obdobné věci týkající se § 78 odst. 2 písm. d) bodu 1 zákona o zaměstnanosti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2025, č. j. 9 Ads 150/2024-28). Je na žalobkyni, aby upravila proces odesílání mezd tak, aby v okamžiku podání žádosti věděla, zda byly mzdy skutečně vyplaceny.

41. Tato námitka proto není důvodná.

42. Soud naopak shledal důvodnou námitku žalobkyně, že správní orgány nesprávně spočítaly výši příspěvku, který žalobkyni neposkytly.

43. Dle výše citovaného komentáře k zákonu o zaměstnanosti:

Při zkoumání, jakou částku neposkytnout, je nutno postupovat tak, že od částky, kterou zaměstnavatel žádá na konkrétního zaměstnance v daném konkrétním měsíci, u kterého došlo k pozdní úhradě mzdy či odvodů, se odečte částka, která nebyla vyplacena či uhrazena. Na daného zaměstnance je pak poskytnut příslušný rozdíl. Zák. o zaměstnanosti neupravuje, jak postupovat, pokud částka nevyplacené mzdy převyšuje částku, kterou na daného zaměstnance zaměstnavatel žádá. **Autoři jsou toho názoru, že v takovém případě nelze na daného zaměstnance příspěvek v daný měsíc poskytnout, nedochází však k tomu, že by měl být snížen i příspěvek požadovaný na jiné zaměstnance, či příspěvek na daného zaměstnance za jiné měsíce.** Tento závěr vychází ze skutečnosti, že **příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce je vždy vázán na konkrétní zaměstnance a ve své podstatě se jedná „o soustavu žádostí“ o příspěvek na konkrétní zaměstnance za konkrétní měsíce v daném kalendářním čtvrtletí. Případné pochybení zaměstnavatele ve vztahu k tomuto zaměstnanci tak nemá vliv na žádost o příspěvek na jiné zaměstnance či jiné měsíce daného kalendářního čtvrtletí (zvýraznění doplněno).**

44. Soud se ztotožňuje se závěry autorů komentáře, že z důvodu pochybení ve vztahu k jednomu zaměstnanci nelze snížit příspěvek požadovaný na jiné zaměstnance.

45. Tento výklad je souladný s jazykovým zněním zákona „*neposkytnutí příspěvku nebo jeho části ve výši odpovídající nevyplacené mzdě (...)*“ i v souladu s jeho smyslem a účelem. Nic

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

nenasvědčuje tomu, že by mělo být pochybení ve vztahu k jednomu zaměstnanci sankcionováno odebráním části příspěvku na jiného zaměstnance.

46. Totéž platí, pokud zaměstnavatel žádá o příspěvek na jediného zaměstnance. I v tomto případě znamená *neposkytnutí příspěvku nebo jeho části ve výši odpovídající nevyplacené mzdě* to, že úřad práce může neposkytnout celý příspěvek nebo jeho část. Neznačená to však, že by mohl po zaměstnavateli nad rámec neposkytnutí příspěvku požadovat platbu odpovídající rozdílu mezi mzdou zaměstnance a požadovaným příspěvkem.
47. Žalovaný má za to, že celkovou částku příspěvku na podporu všech zaměstnávaných osob se zdravotním postižením musel snížit o celou výši mzdy nevyplacené jedné zaměstnankyni. Vychází z toho, že slovo *odpovídající* v § 78a odst. 8 písm. d) zákona o zaměstnanosti je synonymem ke slovu *rovnající se*.
48. Podle tohoto ustanovení v rozhodné době platilo, že úřad práce vydá rozhodnutí o neposkytnutí příspěvku nebo jeho části ve výši *odpovídající* nevyplacené mzdě [a souvisejících plateb, o něž v nyní projednávané věci není sporu, a proto se jimi soud nezabývá] ke dni podání žádosti.
49. Soud se neztotožnil se závěrem žalovaného, že slovo *odpovídající* v § 78a odst. 8 písm. d) zákona o zaměstnanosti je synonymem ke slovu *rovnající se*. Tato slova mají zjevně různý význam.
50. Soud se ztotožnil s žalobkyní v tom, že rozsah neposkytnutí příspěvku dle § 78a odst. 8 písm. d) musí odpovídat tomu, jakou část mzdy zaměstnavatel včas nevyplatil. Pokud například zaměstnavatel včas nevyplatil 30 % mzdy, úřad práce nevyplatí 30 % požadovaného příspěvku na tuto mzdu. Pokud zaměstnavatel včas nevyplatil 65 % mzdy, úřad práce nevyplatí 65 % požadovaného příspěvku. Pokud zaměstnavatel včas nevyplatí celou mzdu jednoho zaměstnance, úřad práce nevyplatí celý příspěvek požadovaný na mzdu tohoto zaměstnance. Pokud zaměstnavatel včas nevyplatí celou mzdu několika zaměstnanců, úřad práce nevyplatí celý příspěvek požadovaný na mzdu těchto zaměstnanců.
51. Příspěvek se určuje jako procento celkové mzdy. Též nevyplacený příspěvek je proto třeba určit jako procento nevyplacené mzdy. Jiný výklad nemá dle soudu oporu v textu zákona a neodpovídá ani jeho smyslu. Soud neshledal žádný důvod nevyplatit příspěvek ve vztahu k části mzdy, kterou zaměstnavatel vyplatil včas. Soud ve shodě s komentářovou literaturou neshledal ani důvod nevyplatit příspěvek ve vztahu k dalším zaměstnancům, u nichž k žádnému pochybení nedošlo. Způsob výpočtu výše nevyplaceného příspěvku přitom musí být shodný bez ohledu na to, zda v konkrétním případě zaměstnavatel nevyplatil celou mzdu nebo její část, či zda se pochybení týkalo jednoho nebo více zaměstnanců. Není tedy správný výklad žalovaného, který požaduje snížení příspěvku o absolutní, nikoliv procentuální výši nevyplacené mzdy.
52. V nyní projednávané věci byla pozdě vyplacena mzda jediné zaměstnankyně ve výši 12 162 Kč. Celková mzda této zaměstnankyně však byla vyšší. Její část ve výši 3 817 Kč žalobkyně včas poukázala na exekuci zaměstnankyně. To učinila dne 11. 7. 2023, tedy před podáním žádosti o příspěvek (13. 7. 2023). Žalovaný nesporně, že část mzdy, kterou žalobkyně poukázala na exekuci, byla vyplacena včas. Pozdě byla vyplacena pouze část mzdy odeslaná zaměstnankyni poštovní poukázkou. Z celkové výše příspěvku požadovaného na tuto konkrétní zaměstnankyni měl proto úřad práce nevyplatit toliko tu část, která odpovídá včas

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

nevyplacené části mzdy. Takto ostatně úřad práce správně postupoval již v prvním prvostupňovém rozhodnutí, než ho žalovaný zavázal k jinému způsobu výpočtu.

53. Soudu proto nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit.

Závěr a náklady řízení

54. Městský soud z výše uvedených důvodů napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm se žalovaný v návaznosti na závěry obsažené v tomto rozsudku bude znovu zabývat žádostí žalobkyně.

55. Žalovaný bude vázán právním názorem soudu, že pokud zaměstnavatel včas nevyplatí zaměstnanci mzdu nebo její část, příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením úřad práce neposkytne podle § 78a odst. 8 písm. d) zákona o zaměstnanosti v rozsahu odpovídajícím nevyplacené části mzdy. Míra krácení příspěvku musí být úměrná části nevyplacené mzdy.

56. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je v nyní projednávané věci žalobkyně, jejíž náklady tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Žalovaný je povinen nahradit je žalobkyni ve lhůtě 30 dnů (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. září 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.